לכבוד רבינו שבאשכנו רכב ישראל ופרשיו ,
הרב החכם הגדול החוקר המהולל הישיש הנכבד,
השלח במדות תרומיות החסיד והעניו ,
כשת מוהרר יום טוב ליפמן דאקטאר צונץ ני ,
שלוח רב שלום עד העולם

עיני זלגו דמעות וגוחם נסתר ממני בהקסיבי עי עלי העתים את הסמועה הרעה והמרה כי מתה עליך אסתך האהובה הכבודה העדונה וכרונה לחיי עולם וכסם סברכתי על הרעה כך גם על הטובה ברכתי כי זכיתי לראותה ולהקביל את פניה ולאכול לחם על סלתנה. כל עוד נסמוי בי בל אסכח אין ברגסות נפסה העדינה ובמאור רוחה המסכלת הטיבה לנחם נפסי בלר לי ולהגליג אותי על יגון חיי. ובמה אנחמך רבי אלופי ומיודעי על האבדה ההדולה סאין לה תמורה וחליפין חסרון לה יוכל להמנות. אמנה לה מן התורה ולא מן הגבואה ולא מן החכמה אוכל נחם את נפסך אבל עוהב עין אבל כן התוחלת והתקוה אסר בלבנו כי האל לה לחבו בראנו אנחם אותך וכאמור אבל עוהב עין לא ראתה אלהים זולתך יעסה למחכה לו. האל יסיר התוגה והאבל מלבך הטהור ויסעדך בסמן ססין מסחת קדם ויחוקן ויקיימך כחפץ תלמידך

המתאבק צעפר רגליך

ruf. 1874 auf. 5thbole. beauto. 1875, 28. Selv.

אפרהם בהן קאנמאל